

tekijänoikeuden haltijan lupaa — **on jo valmistanut ja myynyt jäsenvaltiossa tuotteita, jotka on valmistettu kyseisten mallien mukaisesti**, kun mallien teollisoikeudellinen mallisuoja on lakannut ennen niiden säädösten voimaantulopäivää, joilla direktiivi on pantu kansallisessa lainsäädännössä täytäntöön?

- 2) Onko direktiivin 98/71/EY 17 ja 19 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltiolle myönnetty mahdollisuus määrätä itsenäisesti suojan laajuudesta ja edellytyksistä voi käsittää tekijänoikeuden suojan poissulkemisen sellaisessa tapauksessa, että jokin kolmas osapuoli — ilman mallien tekijänoikeuden haltijan lupaa — **on jo valmistanut ja myynyt jäsenvaltiossa tuotteita, jotka on valmistettu kyseisten mallien mukaisesti, kun poissulkeminen tapahtuu aikaisempaa käytössä vastaavassa laajuudessa?**

(¹) EYVL L 289, s. 28

Valitus, jonka Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE on tehnyt 26.4.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-340/07, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Euroopan komissio, 9.2.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-200/10 P)

(2010/C 179/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (edustaja: asianajaja N. Korogiannakis)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin:

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion, velvoittaa komission maksamaan valittajalle korvausta vahingosta, joka on aiheutunut siitä, että komissio ei täyttänyt ”e-Content Exposure and Business Opportunities” -nimiseen hankkeeseen liittyvän EDC-53007 EEO/27873 -sopimuksen mukaisia sopimusvelvoitteitaan ja velvoittaa komission korvaa-

maan valittajan oikeudenkäyntikulut sekä muut kulut ja menot, joita alkuperäisen oikeudenkäynnin yhteydessä on aiheutunut, myös siinä tapauksessa, että kysymyksessä oleva valitus hylätään, sekä kysymyksessä olevan valituksen yhteydessä aiheutuneet vastaavat kulut siinä tapauksessa, että valitus hyväksytään.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin ei perustellut riittävän selvästi tiettyjen valittajan esittämien perustelujen hylkäämistä.

Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se tulkitsi virheellisesti sopimuksen 7 kohdan 6 alakohtaa, jossa viitataan sopimusosapuolten velvollisuuteen ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin sitoumustensa peruuttamiseksi tai vähentämiseksi sopimuksen irtisanomista koskevan komission kirjeen vastaanottamisen jälkeen.

Valitus, jonka Enercon GmbH on tehnyt 28.4.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-472/07, Enercon GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 3.2.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-204/10 P)

(2010/C 179/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Enercon GmbH (edustajat: barrister J. Mellor ja Rechtsanwalt R. Böhm)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja Hasbro Inc.

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin:

- ottaa tutkittavaksi valituksen unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta ja kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion, neljännen valituslautakunnan päätöksen ja (tarvittaessa) väiteosaston päätöksen
- palauttaa (tarvittaessa) asian SMHV:hen tähän väitteeseen liittyvien kysymysten tutkimiseksi uudelleen

— velvoittaa väliintulijan ja SMHV:n korvaamaan valittajalle tästä valituksesta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin jätti ottamatta huomioon valituslautakunnan päätöksessä olevat virheet, jotka johtuivat siitä, että päätös perustui väiteosaston lainvastaiseen päätökseen. Erityisesti ei otettu huomioon, että a) Medion⁽¹⁾ -tuomio koski poikkeuksellista tilannetta, jossa se tavanomainen sääntö, jonka mukaan keskivertokuluttaja mieltää tavaramerkin tavallisesti kokonaisuutena, syrjäytetään, mutta b) tähän asiaan ei liittynyt sellaisia olosuhteita, joilla olisi riittävällä tavalla voitu perustella tällaista poikkeuksellista lähestymistapaa. Kysymyksessä olevassa aikaisemmassa merkissä ei ollut osia, joilla olisi ollut ”itsenäinen asema tunnusmerkkinä”.

Lisäksi kantaja väittää, että Medion-tuomiossa sovelletun kaltaisen periaatteen virheellinen soveltaminen samankaltaisuuden arvioinnin aikaisemmassa vaiheessa johti siihen, ettei sekaannusvaaraa arvioitu asianmukaisesti kokonaisuutena.

(¹) EUVL C 106, 30.4.2004, s. 31.

Kanne 30.4.2010 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-206/10)

(2010/C 179/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamies: V. Kreuzschitz)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole kansallisen lainsäädännön perusteella noudattanut työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15.10.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdan eikä sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71⁽²⁾ 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan, yhdessä III osaston 1 luvun (sairaus ja äitiys) kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut niille sokeille ja vammaisille — kuurot mukaan lukien —, joiden osalta Saksan liittotasavalta on toimivaltainen jäsenvaltio, myönnettävien etuuksien (valtion ja osavaltioiden myöntämät etuudet ja avustukset sokeille, hoitoavustukset tai apu kuuroille/sokeille, avustukset kuuroille/sokeille jne.) edellytykseksi osavaltioiden lainsäädännössä sen, että etuuden saajan kotipaikka tai tavanomainen asuinpaikka on asianomaisessa osavaltiossa

— velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevan kanteen kohteena on Saksan osavaltiokohtaisen lainsäädännön, jonka mukaan sokeille ja vammaisille myönnettävien etuuksien edellytyksenä on se, että etuuksien saajan kotipaikka tai tavanomainen asuinpaikka on asianomaisessa osavaltiossa, ristiriitaisuus asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 1612/68 kanssa.

Asetuksella N:o 1408/71 pyritään sovittamaan yhteen kansallisia sosiaaliturvalainsäädäntöjä vapaan liikkuvuuden puitteissa EY:n perustamissopimuksen 42 artiklan (josta on tullut SEUT 48 artikla) tavoitteiden mukaisesti. Asetuksen N:o 1408/71 4 artiklan 2b kohdan mukaan kyseistä asetusta ei sovelleta niihin jäsenvaltion lainsäädännön maksuihin perustumattomia erityisuuksia koskeviin säännöksiin, joita tarkoitetaan liitteessä II olevassa III jaksossa ja joita sovelletaan vain osassa valtion aluetta. Saksan kyseessä olevat etuudet luetaan erityisuuksina asetuksen N:o 1408/71 liitteessä II olevassa III jaksossa.

Komissio katsoo kuitenkin, että pelkkä etuuden sisällyttäminen asetuksen N:o 1408/71 liitteessä II olevaan luetteloon ei riitä siihen, että etuus suljetaan kyseisen asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle ”maksuihin perustumattomana erityisuuksina”. Koska asetuksen N:o 1408/71 4 artiklan 2b kohta on poikkeus, sitä on tulkittava suppeasti: sitä voidaan soveltaa vain etuuksiin, jotka täyttävät kumulatiivisesti kyseisessä säännöksessä asetetut kriteerit. Näin ollen kyseinen säännös kattaa yksinomaan etuudet, jotka ovat sekä erityisiä että maksuihin perustumattomia, joihin viitataan asetuksen N:o 1408/71 liitteessä II olevassa III jaksossa ja jotka otetaan käyttöön lainsäädännöllä, joka on voimassa vain osassa jäsenvaltiota.

Kyseessä olevat etuudet, joita säännellään osavaltioiden lainsäädännössä, eivät kuitenkaan täytä kaikkia näitä kriteerejä, koska ne on luokiteltava sairausuuksiksi eikä maksuihin perustumattomiksi erityisuuksiksi seuraavista syistä.